

Sygn. akt XVI K 213/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale XVI Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Danuta Kasprzyk

Protokolant: p.o. staż. P. P.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Lesznie Ady Małeckiej

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2018 r. sprawy o wydanie wyroku łącznego w stosunku do:

R. S. urodzonego (...) w G., syna R. i G. zd. L.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 20 grudnia 2010 roku w sprawie XVI K 261/10, którym połączono kary pozbawienia wolności i kary grzywny orzeczone wobec skazanego trzynastoma wcześniejszymi wyrokami i orzeczono trzy kary łączne pozbawienia wolności: w wymiarze 12 lat, 4 lat oraz 5 lat i 6 miesięcy oraz karę łączną grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych grzywny po 50 zł każda stawka. Wyrokiem tym połączono jednostkowe kary pozbawienia wolności i kary grzywny orzeczone następującymi wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Gostyniu z dnia 17 listopada 2005 roku w sprawie II K 101/05 za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,
- Sądu Rejonowego w Wągrowcu z dnia 10 lutego 2006 roku w sprawie VI K 850/05 za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,
- Sądu Rejonowego w Głogowie z dnia 1 sierpnia 2006 roku w sprawie II K 503/06 za ciąg dwóch przestępstw z art. 286 § 1 k.k.,
- Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 8 marca 2007 roku w sprawie VI K 549/06 za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.,
- Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 15 marca 2007 roku w sprawie II K 305/06 za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,
- Sądu Rejonowego w Pleszewie z dnia 30 kwietnia 2007 roku w sprawie II K 577/05 za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.,
- Sądu Rejonowego w Kościanie z dnia 28 czerwca 2007 roku w sprawie II K 161/06 za ciąg trzech przestępstw z art. 286 § 1 k.k.,
- Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 20 lipca 2007 roku w sprawie II K 14/06 za ciąg trzech przestępstw z art. 286 § 1 k.k.,
- Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 20 października 2008 roku w sprawie II K 291/07 za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.,

- Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 19 lutego 2009 roku w sprawie III K 615/08 za: ciąg 8 przestępstw z art. 270 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., ciąg 2 przestępstw z art. 272 k.k. w zw. z art. 12 k.k., przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. oraz przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

- Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 25 sierpnia 2009 roku w sprawie II K 246/08 za ciąg 3 przestępstw z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

- Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 7 grudnia 2009 roku w sprawie III K 411/08 za: przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., przestępstwo z art. 284 § 2 k.k.,

II. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 8 lutego 2012 roku w sprawie II K 1046/11 za przestępstwo z art. 297 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

III. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 16 października 2017 roku w sprawie II K 383/17 za przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

1. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy kary i kary łączne pozbawienia wolności wymierzone skazanemu w sprawach opisanych wyżej w punktach I, II i III tj. wyrokami:

- Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 20 grudnia 2010 roku w sprawie XVI K 261/10,

- Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 8 lutego 2012 roku w sprawie II K 1046/11,

- Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 16 października 2017 roku w sprawie II K 383/17

i wymierza mu karę łączną 16 (szesnaście) lat pozbawienia wolności.

2. Na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. wyroki podlegające połączeniu w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym pozostawia odrębnemu wykonaniu.

3. Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie 1 zalicza skazanemu okres rzeczywistego pobawienia wolności w sprawie XVI K 261/10:

- od dnia 5 czerwca 2001 r. do dnia 30 października 2002 r.,

- od dnia 1 września 2005 r. do dnia 15 września 2005 r.,

- od dnia 11 września 2007 r. do dnia 14 września 2007 r.,

- od dnia 19 czerwca 2008 r. do dnia 26 czerwca 2008 r.,

- od dnia 21 lipca 2008 r. do nadal,

4. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego w całości od obowiązku zapłaty Skarbowi Państwa kosztów sądowych, a na podstawie art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) – nie wymierza mu opłaty.

SSO Danuta Kasprzyk

UZASADNIENIE

W dniu 17 listopada 2017 roku z urzędu wszczęto postępowanie w sprawie wydania wyroku łącznego wobec skazanego R. S..

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

R. S. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

I. Wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 20 grudnia 2010 roku w sprawie XVI K 261/10, którym połączono kary pozbawienia wolności i kary grzywny orzeczone wobec skazanego trzynastoma wcześniejszymi wyrokami i orzeczono trzy kary łączne pozbawienia wolności: w wymiarze 12 lat, 4 lat oraz 5 lat i 6 miesięcy oraz karę łączną grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych grzywny po 50 zł każda stawka. Wyrokiem tym połączono jednostkowe kary pozbawienia wolności i kary grzywny orzeczone następującymi wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Gostyniu z dnia 17 listopada 2005 roku w sprawie II K 101/05 za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

- Sądu Rejonowego w Wągrowcu z dnia 10 lutego 2006 roku w sprawie VI K 850/05 za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

- Sądu Rejonowego w Głogowie z dnia 1 sierpnia 2006 roku w sprawie II K 503/06 za ciąg dwóch przestępstw z art. 286 § 1 k.k.,

- Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 8 marca 2007 roku w sprawie VI K 549/06 za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.,

- Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 15 marca 2007 roku w sprawie II K 305/06 za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

- Sądu Rejonowego w Pleszewie z dnia 30 kwietnia 2007 roku w sprawie II K 577/05 za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.,

- Sądu Rejonowego w Kościanie z dnia 28 czerwca 2007 roku w sprawie II K 161/06 za ciąg trzech przestępstw z art. 286 § 1 k.k.,

- Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 20 lipca 2007 roku w sprawie II K 14/06 za ciąg trzech przestępstw z art. 286 § 1 k.k.,

- Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 20 października 2008 roku w sprawie II K 291/07 za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.,

- Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 19 lutego 2009 roku w sprawie III K 615/08 za: ciąg 8 przestępstw z art. 270 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., ciąg 2 przestępstw z art. 272 k.k. w zw. z art. 12 k.k., przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. oraz przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

- Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 25 sierpnia 2009 roku w sprawie II K 246/08 za ciąg 3 przestępstw z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

- Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 7 grudnia 2009 roku w sprawie III K 411/08 za: przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., przestępstwo z art. 284 § 2 k.k.,

II. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 8 lutego 2012 roku w sprawie II K 1046/11 za przestępstwo z art. 297 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

III. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 16 października 2017 roku w sprawie II K 383/17 za przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Skazany R. S. ma 44 lata. Jest rozwiedziony, a ze związku małżeńskiego posiada syna J., który mieszka ze swoją matką. Posiada on wykształcenie zawodowe w zawodzie technik – elektronik. R. S. przebywając w warunkach wolnościowych nigdy nie leczył się odwykowo, ani psychiatrycznie.

Skazany od dnia 5 lutego 2010 r. odbywa karę pozbawienia wolności w Zakładzie Karnym w R.. Dotychczasowe zachowanie R. S. w czasie pobytu w jednostce penitencjarnej zostało ocenione przez Administrację Zakładu Karnego jako właściwe. Jest on systematycznie nagradzany regulaminowo za wykonywanie prac na rzecz oddziału mieszkalnego oraz prezentowane postawy, przy czym był również trzykrotnie karany dyscyplinarnie za łamanie porządku wewnętrznego jednostki (ostatnia kara dyscyplinarna miała miejsce w dniu 2 czerwca 2010 r.), a także trzykrotnie Dyrektor Zakładu Karnego odstąpił od karania dyscyplinarnego skazanego poprzestając na rozmowie dyscyplinującej.

R. S. w chwili obecnej respektuje nakazy i zakazy regulaminu oraz ustalonego porządku wewnętrznego, nie prezentuje postaw roszczeniowych czy agresywnych, a wobec przełożonych jest regulaminowy. W początkowym okresie odbywania kary w sytuacjach trudnych potrafił jednak być opryskliwy i arogancki.

W grupie nie zostały zaobserwowane sytuacje negatywne z udziałem skazanego, nie kwestionuje podejmowanych wobec siebie decyzji, nie przejawia trudności adaptacyjnych i skłonności do dominacji, nie był uczestnikiem zdarzeń nadzwyczajnych, nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego.

Aktualnie skazany w związku z oczekiwaniem na przyjęcie do Oddziału Terapeutycznego dla skazanych uzależnionych od środków odurzających lub substancji psychotropowych odbywa karę w systemie terapeutycznym.

R. S. jest uczestnikiem zajęć (...), a także był uczestnikiem programu aktywizacji zawodowej (...) sprzyjającemu przygotowaniu do readaptacji społecznej z zakresu Obsługi Komputera, w ramach którego nabył umiejętność samodzielnego uruchamiania dowolnej aplikacji w środowisku W. oraz posiadał umiejętność jej wykorzystania do własnych celów.

W jednostce penitencjarnej skazany zatrudniony jest odpłatnie na odcinku M. Ż., a powierzone obowiązki w miejscu pracy i wszelkie polecenia przełożonych wykonuje rzetelnie i bez zastrzeżeń.

R. S. angażuje się w pracach porządkowych na rzecz oddziału mieszkalnego, w stopniu zadowalającym dba o czystość w celi mieszkalnej i wygląd własny, a będąc zobowiązanym w orzeczonych wobec niego wyrokach do naprawy wyrządzonej szkody oraz zapłaty kary grzywny w miarę możliwości wywiązuje się z nałożonego na niego przez Sąd w tym zakresie obowiązku (część wynagrodzenia skazanego jest przekazywana na zajęcia egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w L.. Nie jest on również uczestnikiem podkultury przestępczej i stroni od jej negatywnych przejawów, a do popełnionych przez siebie przestępstw odnosi się krytycznie nie umniejszając przy tym swojej winy.

Skazany nie jest objęty programem nauczania, jak również w trakcie pobytu w izolacji więziennej nie korzystał ze zezwoleń na opuszczenie zakładu karnego bez dozoru, widzeń poza obrębem ZK oraz zezwoleń w trybie art. 141a § 1 k.k.w.

Osadzony ukończył zajęcia programowe z zakresu profilaktyki zachowań agresywnych mających na celu kształtowanie umiejętności skutecznego porozumiewania się w różnych sytuacjach, efektywnego współdziałania w zespole i pracy w grupie, rozwiązywania konfliktów i problemów, a także pozyskania umiejętności konstruktywnego układania relacji

interpersonalnych. Brał on również udział w spotkaniu w ramach programu „Tato wracaj” sprzyjającemu integracji rodzin, wzbudzającego poczucie odpowiedzialności i wolę współdziałania w kształtowaniu społecznie akceptowanych postaw. Osadzony jest podatny na sugestie wychowawcze, angażuje się w swój proces resocjalizacji, pracuje nad swoimi deficytami oraz potrafi wyciągnąć konstruktywne wnioski ze swojego postępowania.

Skazany czas wolny spędza na przeglądaniu dostępnej prasy i książek, słuchaniu audycji radiowych, oglądaniu programów telewizyjnych oraz rozwijaniu zainteresowań własnych, na ogólnych zasadach korzysta również z dostępnych zajęć kulturalno – oświatowych i sportowych.

Skazany kontakt zewnętrzny utrzymuje z najbliższymi osobami, głównie z członkami rodziny, poprzez widzenia, wymianę korespondencji oraz rozmowy telefoniczne. Jednocześnie R. S. korzysta z komunikatora internetowego (...) w celu utrzymania kontaktu ze swoim małoletnim synem J.. Bliscy w miarę możliwości udzielają również skazanemu pomocy rzeczowej w formie paczek i wsparcia psychicznego.

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie należy wskazać, że w niniejszej sprawie znajdowały zastosowanie przepisy Kodeksu karnego oraz Kodeksu postępowania karnego w brzmieniu obowiązującym po dniu 1 lipca 2015 r. (nowym) wprowadzonym ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 396). Przepisy proceduralne - wobec braku przepisu przejściowego - weszły w życie z momentem wejścia w życie ustawy zgodnie z zasadą bezpośredniego działania ustawy nowej.

Jeśli chodzi o przepisy materialnoprawne to zgodnie z art. 19 ust. 1 tej ustawy: Przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. W przepisie tym mowa jest o rozdziale IX Kodeksu karnego regulującym kwestie zbiegu przestępstw i kary łącznej (zatytułowanym „Zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych”) obejmującym przepisy art. 85-92a k.k.

Z treści art. 19 ust. 1 ustawy nowelizującej wynika zatem, że nowe przepisy znajdują zastosowanie wówczas jeżeli po wejściu w życie ustawy (tj. 1 lipca 2015 r.) zapadnie prawomocne skazanie skutkujące koniecznością orzeczenia kary łącznej. W tym zakresie przepis ten wyłącza stosowanie art. 4 § 1 k.k. (zasady stosowania ustawy względniejszej dla sprawcy)(por. post. SN z 23 marca 2016 r., IV KK 70/16, Lex nr 2019577, wyrok SN z 9 marca 2016 r., V KK 452/15, Lex nr 2007810, wyrok SA w Łodzi z 24 listopada 2015 r., II AKa 219/15, KZS 2016/4/42, J. Majewski, Komentarz do art.19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw. Lex 2015 teza 2).

W sprawie skazanego R. S. spośród trzech skazań ostatnie zapadło już pod rządami nowej ustawy tj. po dniu 1 lipca 2015 r. (tzn. wyrok Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 8 lutego 2017 r. sygn. akt II K 383/17). Powoduje to, że w niniejszej sprawie zastosowanie znajdują przepisy nowe tj. w brzmieniu obowiązującym po dniu 1 lipca 2015 r.

Zgodnie z art. 85 § 1 k.k.: „Jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną”. Jak wynika z § 2 tego przepisu: „Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1”. W obecnym stanie prawnym zatem warunkiem łączenia kar jest: skazanie sprawcy za dwa lub więcej przestępstw, wymierzenie za nie kar tego samego rodzaju lub nadających się do połączenia oraz okoliczność, że kary te chociaż w części podlegają wykonaniu (z tym wyjątkiem, że można łączyć kary z warunkowym zawieszeniem ich wykonania (art. 89 k.k.) - mimo, że nie podlegają one wykonaniu). Z przepisu art. 85 § 2 k.k. wynika także, że obecnie łączeniu podlegają nie tylko kary jednostkowe, ale również kary łączne („kary lub kary łączne”).

Z kolei granice, w jakich może być orzeczona kara łączna, określa art. 86 § 1 k.k., zgodnie z którym „sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności”.

Kierując się treścią wyżej wymienionych przepisów sąd ustalił, że zachodzą warunki do połączenia w jedną karę łączną kar pozbawienia wolności, które zostały orzeczone wszystkimi trzema wyrokami skazującymi. W każdym ze wskazanych orzeczeń R. S. został skazany na bezwzględne kary pozbawienia wolności. Nadto nadal podlegają one wykonaniu - żadna z w/w kar nie została dotychczas wykonana wobec skazanego, co jest przesłanką niezbędną dla orzeczenia wobec niego kary łącznej (R. S. odbywa kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem łącznym w sprawie XVI K 261/10 Sądu Okręgowego w Poznaniu w okresie od 27 lipca 2008 r. do 1 lutego 2019 r. (kara 12 lat pozbawienia wolności), w okresie od 1 lutego 2019 r. do 26 lipca 2024 r. (kara 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności) oraz w okresie od 26 lipca 2024 r. do 25 lipca 2028 r. (kara 4 lat pozbawienia wolności), natomiast karę pozbawienia wolności w sprawie II K 1046/11 Sądu Rejonowego w Lesznie odbywa w okresie od 25 lipca 2028 r. do 21 maja 2029 r., a karę pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie II K 383/17 Sądu Rejonowego w Lesznie odbywa w okresie od 21 maja 2029 r. do 18 września 2029 r.).

Dokonując zatem połączenia w wyroku łącznym kar orzeczonych wobec R. S. w wyroku łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie XVI K 261/10 oraz wyrokach Sądu Rejonowego w Lesznie – II K 1046/11 i II K 383/17, Sąd był uprawniony do orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze od 12 lat pozbawienia wolności (przy zastosowaniu pełnej absorpcji) do 20 lat pozbawienia wolności, przy czym Sąd orzekając wobec skazanego karę łączną nie miał możliwości zastosowania zasady pełnej kumulacji, albowiem orzeczona kara przekraczałaby karę maksymalną określoną w art. 86 § 1 k.k. Znajdując więc podstawy do wymierzenia skazanemu kary łącznej pozbawienia wolności sąd wymierzył ją w wysokości 16 (szesnastu) lat pozbawienia wolności. Wymierzając karę podaną wyżej sąd zastosował zasadę absorpcji. W ocenie sądu żadne szczególne okoliczności nie przemawiają za wymierzeniem skazanemu kary pozbawienia wolności na zasadzie pełnej absorpcji lub pełnej kumulacji kary. Co prawda, przy orzekaniu kary łącznej możliwe jest zastosowanie zarówno zasady pełnej absorpcji, jak i zasady pełnej kumulacji, to jednak – jak podkreśla się w orzecznictwie i doktrynie - należy pamiętać, że zastosowanie każdej z tych zasad jest rozstrzygnięciem skrajnym, które może być stosowane wyjątkowo (por. wyrok SN z dnia 2 grudnia 1975 r., Rw 628/75, OSNKW 1976, nr 2, poz. 33, P. Kardas Komentarz do art. 86 Kodeksu karnego Lex 2004 teza 30).

Okolicznością przemawiającą za zastosowaniem wobec skazanego właśnie zasady absorpcji przy orzeczeniu wymiaru kary łącznej był z jednej strony bardzo duży dystans czasowy dzielący przestępstwa, za które R. S. skazany został wyrokami wchodzącymi w skład niniejszego wyroku łącznego. Mianowicie R. S. popełniał przedmiotowe czyny zabronione od 6 stycznia 1998 r. do 20 listopada 2000 r., a następnie od 18 sierpnia 2004 r. z krótkimi przerwami do 14 czerwca 2005 r. i dalej w odstępach około kilkumiesięcznych aż do sierpnia 2009 r., co ewidentnie zdaniem Sądu powoduje zerwanie jakiegokolwiek więzi pomiędzy poszczególnymi przestępstwami i dowodzi, że w konflikt z prawem oskarżony wchodził bardzo często na różnych etapach swojego życia, co uzasadniałoby zasadę kumulacji.

Natomiast za zasadą absorpcji przemawiała tożsamość rodzajowa większości przestępstw popełnionych przez skazanego, które koncentrowały się niemal wyłącznie na przestępstwach przeciwko mieniu w postaci oszustw bądź przywłaszczeniu mienia. Powyższe jak już wskazano przemawia wprawdzie za zastosowaniem względem skazanego w pewnym zakresie zasady absorpcji przy orzekaniu wymiaru kary łącznej, lecz Sąd miał również na uwadze, iż R. S. poza przestępstwami przeciwko mieniu dopuścił się również czynu zabronionego z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii za co został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie VII K 133/07, który następnie wszedł w skład kary łącznej orzeczonej wobec skazanego wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 20 grudnia 2010 r. w sprawie XVI K 261/10, co nie uzasadniało zastosowanie tejże zasady orzekania kary łącznej w większym niż zastosowany zakresie.

Za zastosowaniem zasady absorpcji przy wymiarze kary łącznej przemawiało również zachowanie skazanego w okresie dotychczas odbywanej kary pozbawienia wolności - oceniane przez administrację penitencjarną jako właściwe, czego nie należy w żadnym razie uznawać w kontekście uprzedniej karalności skazanego jako dowodu

jego zaawansowanej resocjalizacji. W ocenie Sądu R. S. mając bogate doświadczenie w zakresie odbywania kary pozbawienia wolności (w Zakładzie Karnym w R. przebywa już niemal 8 lat), doskonale zdaje sobie sprawę z korzyści, jakie wynikają z dobrego zachowania podczas odbywania kary, w postaci nie tylko uzyskiwanych przywilejów w formie nagród regulaminowych, ale również możliwości szybszego opuszczenia zakładu karnego w formie warunkowego przedterminowego zwolnienia. A zatem Sąd ostrożnie ocenia zachowanie skazanego w trakcie obecnie odbywanej kary w kontekście wpływu tego na wymiar orzeczonej kary łącznej.

Zdaniem Sądu orzeczona wobec R. S. kara łączna spełni swoje wszelkie cele i to zarówno na płaszczyźnie ogólnospołecznego jej oddziaływania, stanowiąc dowód kary sprawiedliwej w społecznym odczuciu, jak i przede wszystkim na płaszczyźnie prewencji indywidualnej, stanowiąc element wychowawczy dla skazanego, który powrócił na drogę przestępstwa mimo wcześniej stosowanej wobec niego polityki karnej obejmującej karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, co świadczy o ewidentnym niepowodzeniu tejże polityki i oporności skazanego na trwałe, pozytywne zmiany swego postępowania. Kara ta winna zatem jednoznacznie uświadomić skazanemu, że nie zmieniając swojej postawy wobec zasad porządku społecznego i prawnego i powtarzalnie wkraczające na drogę przestępstwa nie może liczyć na pobłażanie lecz musi się liczyć z sytuacją długotrwałej izolacji od społeczeństwa, którego zasad nie respektuje.

Na marginesie można jedynie zaznaczyć, że w niniejszej sprawie zastosowanie przepisów znowelizowanych (obowiązujących po 1 lipca 2015 r.) było względniejsze dla skazanego albowiem w poprzednim stanie prawnym przy wymierzaniu kary łącznej pozbawienia wolności nie można by dokonać połączenia skazanemu trzech kary łącznych pozbawienia wolności wchodzących w skład wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 20 grudnia 2010 roku w sprawie XVI K 261/10.

W zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym pozostałe wyroki podlegające łączeniu pozostawiono odrębnemu wykonaniu – pkt 2 wyroku.

Ponieważ R. S. odbywał karę pozbawienia wolności w sprawie XVI K 261/10 Sądu Okręgowego w Poznaniu w okresie od dnia 5 czerwca 2001 r. do dnia 30 października 2002 r., od dnia 1 września 2005 r. do dnia 15 września 2005 r., od dnia 11 września 2007 r. do dnia 14 września 2007 r., od dnia 19 czerwca 2008 r. do dnia 26 czerwca 2008 r. oraz od dnia 21 lipca 2008 r. do nadal Sąd stosownie do regulacji art. 577 k.p.k., na poczet obecnie orzeczonej kary łącznej, zaliczył skazanemu powyższy okres izolacji, uznając w zakresie tym karę łączną za wykonaną – punkt 3 wyroku.

O kosztach sądowych związanych z wydaniem niniejszego wyroku Sąd orzekł jak w pkt 4 wyroku na podstawie powołanych tam przepisów, a skazanego zwolnił z obowiązku pokrycia kosztów sądowych, w tym nie wymierzył mu opłaty, biorąc pod uwagę jego sytuację materialną wynikającą z pozbawienia wolności.

SSO Danuta Kasprzyk